

Arrest

nr. 51 294 van 18 november 2010
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Togolese nationaliteit te zijn, op 17 november 2010 heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van de met grenscontrole belaste overheden van 14 november 2010 tot teruggedrijving, aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 14 november 2010.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 17 november 2010 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 18 november 2010 om 14.00 uur.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. CILINGIR, die *loco* advocaat A. KAHLOUN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat N. LUCAS HABA, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoeker komt op 14 november 2010 in de nationale luchthaven te Zaventem toe vanuit Togo.

Op 14 november 2010 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de beslissing tot teruggedrijving van verzoeker. De motieven van deze beslissing luiden als volgt:

“(...)

in kennis gesteld van het feit dat hem/haar de toegang wordt geweigerd krachtens artikel 3, eerste lid of artikel 6 van de wet van 15.12.1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, om de volgende redenen:

x (A) Niet in het bezit van een geldig reisdocument/geldige reisdocumenten (art. 3, eerste lid, 1^o2^o)

HET DOOR BETROKKE NE GE BRUIKTE REISDOCUMENT WORDT VAN VALSHEID BETICHT EN WORDT GERECHTELIJK IN BESLAG GENOMEN

BETROKKE NE BESCHIKT DUS NIET MEER OVER ENIG GELDIG REISDOCUMENT.

Dossiernummer: BR.55.FW.11651/10

X (B) In het bezit van een v asl/nagemaakt/vervalst reisdocument (art. 3, eerste lid, 1^o2^o)

Paspoort TOGO waarin vervalst visum FRANKRIJK werd aangebracht

X (C) Niet in het bezit van een geldig visum of een geldige verblijfsvergunning (art. 3, eerste lid, 1^o2^o)

HET DOOR BETROKKE NE GE BRUIKTE VISUM/VERBLIJFSDOCUMENT WORDT VAN VALSHEID BETICHT EN WORDT GERECHTELIJK IN BESLAG GENOMEN.

BETROKKE NE BESCHIKT DUS NIET MEER OVER ENIG GELDIG VISUM/VERBLIJFSDOCUMENT.

Dossiernummer: BR.55.FW.111651/10

X (D) in het bezit van een vals/nagemaakt/vervalst visum of een valse/nagemaakte/vervalste verblijfsvergunning (art. 3, eerste lid, 1^o2^o) VERVALST VISUM FRANKRIJK NR F63219532

(...).”

2. Over de ontvankelijkheid

In de nota voert verwerende partij aan dat verzoeker op 14 november 2010 afstand heeft gedaan van de mogelijkheid om een procedure in te dienen bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) en zich akkoord verklaarde met een zo spoedig mogelijke terugdrijving, zodat zij oordeelt dat de vordering geen voorwerp meer heeft.

Uit de stukken van het dossier blijkt het volgende: verzoeker heeft op 14 november 2010 een formulier ondertekend waarin hij meldt geen gebruik te willen maken van de mogelijkheid om een procedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid in te dienen bij de Raad en dat de beslissing wordt ten uitvoer gelegd. Op 15 november 2010 wordt echter een document opgesteld waaruit blijkt dat verzoeker geen medewerking zal verlenen aan zijn terugdrijving omdat uit zijn gedrag of zijn verklaringen blijkt dat hij niet wenst te vertrekken omdat hij nog wacht op bericht van zijn advocaat.

Omdat verzoeker te kennen heeft gegeven nog contact te willen hebben met zijn advocaat en met huidige verzoekschrift aantoonde de bestreden beslissing te willen aanvechten, stelt de Raad vast dat de vordering wel degelijk een voorwerp heeft.

De exceptie van verwerende partij is ongegrond.

3. Betreffende de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid

3.1. Krachtens de artikelen 39/82, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en 43, § 1 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen kan de schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid alleen worden bevolen als ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte kunnen verantwoorden, de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de akte een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen en er feiten worden aangevoerd die de uiterst dringende noodzakelijkheid rechtvaardigen.

De drie onderscheiden voorwaarden vereisen een afzonderlijke beoordeling opdat de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing zou kunnen worden bevolen. Verzoeker dient dan ook én een ernstig middel én het bestaan van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel én de uiterst dringende noodzakelijkheid aan te tonen.

3.2. Wat de voorwaarde van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel betreft, dient de vordering tot schorsing een uiteenzetting van feiten te bevatten die kunnen aantonen dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing aan verzoekende partij een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Deze voorwaarde dient zo te worden opgevat dat de verzoekende partij zich niet mag beperken tot vaagheden en algemeenheden, maar integendeel duidelijk en concreet dient aan te geven waarin precies het moeilijk te herstellen ernstig nadeel is gelegen dat zij ten gevolge van de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing ondergaat of dreigt te ondergaan. Verzoeker dient gegevens aan te voeren die enerzijds wijzen op de ernst van het nadeel dat zij ondergaat of kan ondergaan, hetgeen betekent dat zij aanduidingen moet geven omtrent de aard en de omvang van het te verwachten nadeel, en die anderzijds wijzen op de moeilijke herstelbaarheid van het nadeel.

Het bestaan van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel is een afzonderlijke voorwaarde, die ook afzonderlijk dient te worden beoordeeld (RvS 12 juni 2002, nr. 107 797).

Wat deze voorwaarde betreft, voert verzoeker het volgende aan:

*“Aangezien dat de Dienst vreemdelingenzaken verzoeker naar zijn land van oorsprong wil repatriëren, namelijk COTONOU/Benin;
Zoals boven aangestipt, dient het principe van wettelijk vertrouwen te worden nageleefd;
Dat de bestreden beslissing gegrond is op feiten dat niet eens vaststaan;
In deze omstandigheden uitwijzen is bijgevolg willekeurig;
Dat de beslissing van de Dienst Vreemdelingenzaken ipso facto tot de nietigheid van het visum zal leiden, conform artikel 3, tweede alinea van de wet van 15.12.1980; zulk een maatregel zal de geloofwaardigheid van verzoeker verstoren bij het toekennen van een schengenvisum;
Dat verzoeker vastzit aan de luchthaven van Zaventem, Centrum INAD, in de internationale zone, met het oog op de uitwijzing naar zijn land van oorsprong;
Dat het waanzinnig zou zijn om uit te wijzen terwijl de Dienst van Vreemdelingenzaken de aangevoerde elementen niet bewijst;
Dat de willekeur in hoofde van de Dienst Vreemdelingenzaken een moeilijk te herstellen ernstig nadeel berokkent aan verzoeker en bij hem veel onbegrip opwekt gelet het bij hem om zijn eerste bezoek in Europa gaat;
De uitvoering van deze beslissing zal tot de aansprakelijkheid van de Dienst Vreemdelingenzaken leiden wegens schending van de Vreemdelingenwet;
Aangezien dat de uitvoering van de aangevochten beslissing leidt tot de schending van de subjectieve rechten van verzoeker;
De schending van zijn subjectieve rechten maakt een moeilijk te herstellen ernstig nadeel uit;
Dat het moeilijk te herstellen ernstig nadeel vaststaat;”*

Uit deze uiteenzetting blijkt dat verzoeker als concreet nadeel aanvoert dat hij in de toekomst problemen zal krijgen met zijn geloofwaardigheid bij het aanvragen en verkrijgen van een Schengenvisum, dat de maatregel bij verzoeker veel onbegrip wekt omdat hij voor het eerst in Europa is en dat zijn subjectieve rechten geschonden worden.

Wat zijn geloofwaardigheid betreft bij het aanvragen en toegekend krijgen van een nieuw Schengenvisum, stelt de Raad vast dat deze uiteenzetting louter hypothetisch is (RvS 9 januari 2003, nr. 114 320) en dus niet van aard is om aan te tonen dat verzoeker door de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel zou ondergaan.

Waar verzoeker zijn persoonlijke gevoelens van onbegrip aanvoert en stelt dat hij voor het eerst in Europa is, merkt de Raad op dat het niet kunnen verder zetten van zijn bezoek aan Europa, in de mate waarin dit een nadeel zou vormen, alleszins herstelbaar is. Bovendien laat verzoeker na om met concrete gegevens de ernst van dit nadeel aan te tonen, evenals de moeilijke herstelbaarheid ervan. Van verzoeker mag immers worden verwacht dat hij precieze aanduidingen geeft omtrent de aard en de omvang van het te verwachten nadeel. Verzoeker zet niet in het minst uiteen in welk opzicht zijn gevoelens van onbegrip en het feit dat het om zijn eerste bezoek aan Europa gaat, hem een moeilijk te herstellen ernstig nadeel zouden berokkenen.

Verzoeker beperkt zich tot een verwijzing naar de schending van zijn “*subjectieve rechten*” maar verduidelijkt evenmin met concrete gegevens hoe de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing voor hem in dit verband een moeilijk te herstellen ernstig nadeel zou inhouden.

Voor het overige verwijst verzoeker naar het vertrouwensbeginsel, naar het feit dat de bestreden beslissing steunt “*op feiten (...) (die) niet eens vaststaan*”, dat de uitwijzing willekeurig is, dat de beslissing tot de nietigheid van zijn visum zou leiden en dat het “*waaninnig*” zou zijn om verzoeker uit te wijzen terwijl de aangevoerde elementen niet bewezen worden. De Raad stelt in verband met deze elementen vast dat deze niet een moeilijk te herstellen ernstig nadeel betreffen, maar een uiteenzetting inhouden van de schending van het vertrouwensbeginsel en de materiële motiveringsplicht. Deze uiteenzetting betreft een middel dat kan worden aangevoerd tegen de bestreden beslissing maar houdt geen uiteenzetting in van gegevens die enerzijds wijzen op de ernst van het nadeel dat verzoeker ondergaat of kan ondergaan, en die anderzijds wijzen op de moeilijke herstelbaarheid van het nadeel. De Raad herhaalt dat het bestaan van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel een afzonderlijke voorwaarde is, die ook afzonderlijk dient te worden beoordeeld.

Er is niet voldaan aan de voorwaarde van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel.

4. Er is niet voldaan aan één van de drie cumulatieve voorwaarden zoals opgelegd in de artikelen 39/82, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en artikel 43, § 1 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien november tweeduizend en tien door:

mevr. A. DE SMET,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET